

ESDEVENIM EL QUE MENGEM

Corpus Christi © Déu per a pensar – Dr Mn Jordi Castellet

Agustina de Mont-Cornillon (+1258), monja de Lieja, on encara es pot visitar el seu refugi, va tenir una visió en què una lluna plena brillant se li va aparèixer. La lluna era perfecta, encara que presentava alguns punts foscos i buits, que representava l'absència d'una festa de l'eucaristia en el si de l'Església. Després de presentar-se davant del bisbe i del poble fidel de la capital de la Valònia, travessada pel Mosa, es va endegar la celebració de la festa del cos i la sang de Crist a partir del 1264.

Necessitem realment una festa de l'eucaristia? En realitat, ens brinda l'oportunitat de donar gràcies a Déu, de forma col·lectiva, per la presència permanent de Crist amb nosaltres, una presència visible i física. Una ocasió, aquesta, que ha de servir per buscar una millor comprensió de la vivència del sagrament del Cos i la Sang de Crist, revisant la nostra actitud en relació amb ell. L'eucaristia, sagrament de la vida que, en un mal ús, provoca l'efecte contrari. Ho diu Pau: «^{1Co 11,29}qui menja i beu sense tenir present que es tracta del cos del Senyor, menja i beu la pròpia condemna.³⁰ Per això hi ha tants malalts i gent delicada entre vosaltres, i alguns han mort.»

Per tal d'arribar a una millor comprensió de l'eucaristia, ens hem de preguntar, en primer lloc, per què Jesús ens va donar aquest sagrament. Dues raons són les principals.

Primera, que Jesús va prometre estar amb nosaltres fins a la fi dels temps.^{Mt 28,20} En l'eucaristia, se'ns dona un signe visible i un mitjà eficaç perquè ell sigui present entre nosaltres i nosaltres estiguem amb ell. Com Jesús mateix digué (Jn 6,51-58): «⁵⁶Qui menja la meua carn i beu la meua sang, està en mi, i jo, en ell.»

Segona. Jesús ens diu que ha vingut perquè «^{Jn 10,10}tinguem vida i en tinguem a desdir». L'eucaristia proporciona un mitjà visible perquè Déu ens comuniqui la seva vida i puguem viure plenament, ja des d'ara en aquest món i en el món que vindrà. Com va dir Jesús: «⁵³Us ho ben asseguro: si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no teniu vida en vosaltres. ⁵⁴Qui menja la meua carn i beu la meua sang, té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia.»

Els jueus, als que Jesús parla en aquest moment precis, s'havien reunit per demanar més pa, després de l'alimentació de la multitud. Per contra, Jesús els promet donar el pa sagramentat del seu cos i el vi, convertit per als fides, en la seva sang. Ara bé, des del punt de vista

mundà, no podien apreciar el sagrament de cap manera. Per això acaben discutint entre ells: «⁵²com pot donar-nos aquest la seva carn per a menjar?» I Jesús ho rebla afirmant: «⁵⁵La meua carn és veritable menjar i la meua sang és veritable beguda.» La gent que ho escoltava, de fet, varen acabar distanciant-se de l'eucaristia, perquè el llenguatge sacramental no prenia sentit en un marc materialista, allunyat de la lectura espiritual.

Aquest mateix problema pels als primers oients de Jesús arriba avui fins a nosaltres. Si ens acostem a l'eucaristia amb una mentalitat materialista, podem perdre els beneficis del regal tan gran i meravellós de l'amor de Déu. L'eucaristia és veritable menjar i veritable beguda però, alhora, és molt diferent de qualsevol altre. La gran diferència es troba en aquestes paraules de Crist, que Agustí (+430) reproduïx: «No em transformaràs en el teu menjar o en la teua carn, sinó que tu et transformaràs en el meu interior!»

Feuerbach (+1872), un filòsof de la sospita, en canvi afirmava sobre l'eucaristia: «transformem normalment el menjar en el nostre propi cos, però l'aliment eucarístic ens assimila al mateix cos de Crist»; una citació represa pel papa Benet XVI. Per què llavors molts dels que reben l'eucaristia no experimenten més intensament aquesta transformació radical?

Expliquen que un equip mixt de cosmonautes russos i americans estava a l'estació espacial internacional, la ISS que passa cada dia sobre els nostres caps. Entre la seva alimentació bàsica hi havia pa negre rus, dur com la pedra, encara que saborós. Durant un dels àpats, a un americà se li va trencar una dent intentant de rosegar aquell pa. Ell, que ell llença grunyint: «pa comunista pèssim!» El rus replicà: «No és que pa comunista sigui pèssim. És que tu tens les dents corcades!»

Si no experimentéssim la força transformadora de l'eucaristia no serà probablement a causa d'ella, sinó perquè la nostra fe potser està corcada, mal cuidada. No tan sols tenim el dret sinó que també tenim el deure de rebre l'eucaristia amb una fe sempre més viva en la presència real de Jesucrist. Serà aleshores que ens trobarem amb el mateix poder i amor salvador de Déu que ve a renovar la joventut de la nostra ànima per la força del seu Esperit.